

ยันต์มงกุฎพระเจ้า วัดท่าพูด

ดอกรัก พยัคศรี

เรื่องราวที่ถูกบันทึกลงในเอกสารโบราณมักจะแยกประเภทตามวัสดุที่บันทึก เช่น ใบลานมักจะใช้บันทึก พระธรรมคัมภีร์ พระไตรปิฎก พระวินัย พระสูตร เป็นต้น ส่วนสมุดข่อย (สมุดไทยดำ หรือสมุดไทยขาว) มักจะใช้บันทึก เรื่องราวเกี่ยวกับทางโลก เช่น ตำรายา วรรณกรรมหรือนิทานพื้นบ้าน กฎหมาย ตำราโหราศาสตร์ หรือแม้กระทั่งเรื่องของตำราไสยศาสตร์ การทำเครื่องรางของขลัง เป็นต้น

สมุดไทยขาวเรื่อง “ยันต์และการทำขวัญข้าว” ของวัดท่าพูด ต.ท่าพูด อ.ไร่เชิง จ.นครปฐม ในเอกสารได้บันทึกถึงเรื่องการทำเครื่องรางของขลัง และการทำขวัญข้าว ซึ่งทั้งสองเรื่องแยกส่วนกันโดยไม่มีความเกี่ยวเนื่องกันแต่อย่างใด เพียงแต่ถูกบันทึกไว้อยู่ในสมุดไทยขาวเล่มเดียวกันเท่านั้น ที่น่าสนใจในสมุดไทยขาวเล่มนี้เห็นจะเป็น ยันต์มงกุฎพระเจ้า ซึ่งถือว่าเป็นยันต์ประจำตัวของหลวงพ่อกแก้ว

หลวงพ่อกแก้ว เป็นอดีตเจ้าอาวาสวัดท่าพูด องค์ที่ 5 ในช่วงพุทธศักราช 2411 ถึง 2453 ซึ่งอยู่ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ประวัติความเป็นมาของท่านสามารถหาอ่านได้จากหนังสือประวัติวัดท่าพูด¹

ภาพที่ 1 เหรียญหลวงพ่อกแก้ว วัดท่าพูด

ที่มา <http://www.siamamulet.net/phpboard/qb.php?Qid=230930>

ยันต์มงกุฎพระเจ้า ในเอกสารชิ้นนี้มีลักษณะเป็นรูปวงกลม ชิดเส้นแบ่งเป็นช่องๆ ไว้ และในแต่ละช่องมีอักษรเขียนด้วยอักษรขอมไทย ภาษาบาลี ซึ่งเป็นคาถามงกุฎพระเจ้า หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คาถาพระอิติปิโสเรือนเตี้ย ความว่าดังนี้

“ยันต์มงกุฎพระเจ้านี้ สำหรับลงผ้าประเจียด เป็นสง่าราศี คงกระพันชาติรี ทุกเมื่อ”

“พระยันต์นี้เป็นพระยันต์ของหลวงพ่อกแก้ว วัดท่าพูด ฯ”

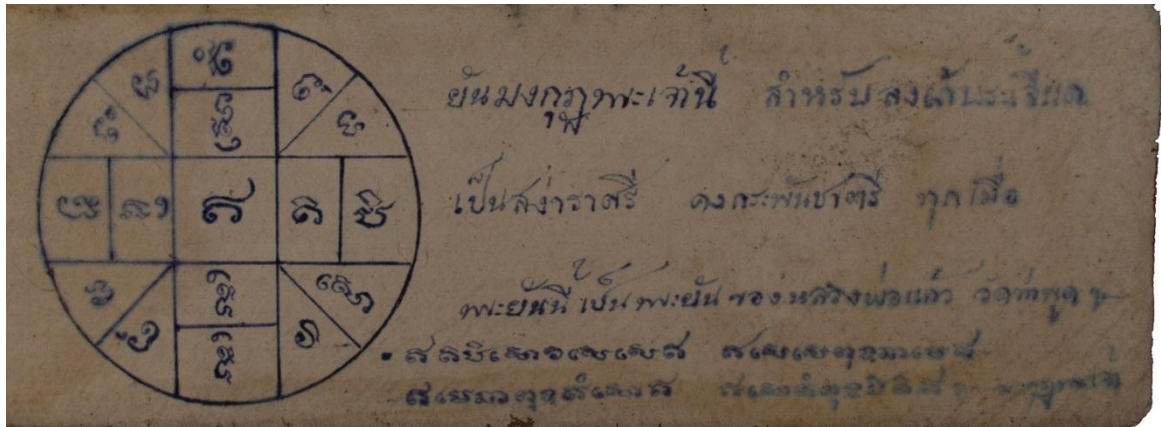
๑ อิติปิโส วิเสเสอิ

อิเสเส พุทธนาเมอิ

อิเมนา พุทธตีโสอิ

อิโสตี พุทธิติอิ

¹ ประวัติวัดท่าพูด, กรุงเทพฯ : อีรพงษ์การพิมพ์, 2540.

ภาพที่ 2 ยันต์มังกฎพระเจ้า ยันต์ประจำตัวของ หลวงพ่อแก้ว วัดท่าพูด
 ที่มา สมุดไทยชาวเรือ ยันต์และตำราทำขวัญข้าว วัดท่าพูด
 NPT001-015.YanLaeTamraThamKhwanKhao-001-012

วิธีการอ่านพระคาถามังกฎพระเจ้าในยันต์มังกฎพระเจ้านี้ จะต้องเริ่มอ่านตั้งแต่อักขระตัวที่อยู่ในช่องกึ่งกลางของวงกลม คือ “อิ” และไล่เรียงจากช่องทางด้านขวา และลงมาทางด้านล่าง ก่อนจะย้อนขึ้นไปจบกับอักขระตรงช่องกึ่งกลางของวงกลมอีกครั้งหนึ่งจึงจะได้คาถาว่า “อิติปิโส วิเสเสอิ” (หมายเลข 1-8)

จากนั้นจึงได้ว่าคาถาย้อนลงมา แล้ววนออกไปทางซ้าย และตลบเข้าทางด้านขวาเพื่อมาหาอักขระที่อยู่ตรงกลางเช่นเดิม ก็จะได้คาถาว่า “อิเสเส พุทธนาเมอิ” (หมายเลข 1-8)

ต่อมาจึงได้ว่าคาถาย้อนกลับไปทางซ้าย ไล่ขึ้นไปด้านบน และวกกลับเข้าตรงอักขระที่อยู่ตรงกลาง ก็จะได้คาถาว่า “อิเมนา พุทธโสอิ” (หมายเลข 1-8)

สุดท้ายก็ว่าคาถาย้อนกลับขึ้นไป ไล่มาทางขวาและวกเข้าด้านซ้ายเพื่อหาอักขระที่อยู่ตรงกลางเช่นเคย ก็จะได้คาถาว่า “อิโสติ พุทธปิติอิ” (หมายเลข 1-8)

โบราณจารย์ได้กล่าวไว้ว่า พระคาถาอิติปิโสเรณูเตี้ย หรือมงกุฎพระเจ้านี้ ภาวนาป้องกันได้สารพัด เสกเครื่องแต่งกาย เสกน้ำมันใส่ผม เสกหมวกสวม มีสง่าราศีเป็นมหานิยม อยู่คงอาวุธทั้งปวง มีฤทธาศักดานุภาพมาก เสกของที่สูงให้เตี้ยลงได้ สะเดาะอะไรได้สารพัด ทำน้ำมันรดแก้เสนียดจัญไร²

เรื่องพระคาถามงกุฎพระเจ้านี้ ยังมีเรื่องเล่าที่ไม่ปรากฏอยู่ในบันทึกใดๆ เพียงแต่มีการเล่าลือกันมาปากต่อปากถึงเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ที่เกิดขึ้นกับพระพุทธรูปเจ้าหลวง รัชกาลที่ 5 ครั้งเสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ 1 เพื่อเจริญสัมพันธไมตรีกับอารยประเทศ

ก่อนการเสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ 1 พระพุทธรูปเจ้าหลวงได้เสด็จมาขอรับคำพยากรณ์จาก **หลวงปู่เอี่ยม** ครั้งเมื่อยังครองอยู่ที่วัดโคนอน ตามคำแนะนำของพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงนครสวรรค์ เจ้ากรมพระนครบาล

หลวงปู่เอี่ยม เป็นชาวบางขุนเทียนมาตั้งแต่กำเนิด เมื่อยังเล็กพ่อแม่ของท่านได้นำท่านไปฝากเรียนอยู่ที่สำนักวัดหนึ่ง ต่อมาท่านได้อุปสมบท ณ วัดราชโอรส ช่วงเวลาหนึ่งท่านได้ย้ายไปอยู่ที่วัดนางนองและฝากตัวเป็นศิษย์ของ **หลวงปู่รอด** ซึ่งเลื่องชื่อมากในด้านคาถาอาคม และของขลังวัตถุมงคล จากนั้นท่านก็ย้ายตามไปปรนนิบัติ **หลวงปู่รอด** ที่วัดโคนอนตรงต่อเท่า **หลวงปู่รอด** มรณภาพ หลวงปู่เอี่ยมจึงได้ครองตำแหน่งเจ้าอาวาส วัดโคนอนสืบแทนพระอาจารย์ต่อไป

ครั้งนั้นพระพุทธรูปเจ้าหลวงได้ขอให้ **หลวงปู่เอี่ยม** ช่วยตรวจดูเหตุการณ์ที่พระองค์จะต้องเสด็จไปยุโรปว่าเป็นอย่างไร เพราะหนทางนั้นไกลและมีอันตรายอยู่รอบด้าน ท่านจึงได้นั่งสมาธิเพื่อเข้าฌาน เมื่อออกจากฌานท่านจึงกราบทูลพระพุทธรูปเจ้าหลวงว่า การเสด็จประพาสยุโรปในครั้งนี้พระองค์จะต้องประสบภัยถึงสองครั้ง ครั้งแรกเกิดท่ามกลางพายุในทะเล ส่วนครั้งที่สองนั้นเกิดจากสัตว์จตุบาท คือ ม้าพยศอันดุร้ายที่ฝายตรงข้ามพยายามจะทดลองพระองค์ **หลวงปู่รอด** ได้ถวายผ้ายันต์พิเศษและคาถากำกับสำหรับใช้เมื่อยามขับขานในท้องทะเล ส่วนการต่อสู้กับม้าพยศนั้นท่านได้ให้คาถาเสกหญ้าให้ม้ากินเพื่อคลายพยศ ซึ่งก็คือ **คาถาอิติปิโสเรณูเตี้ย** หรือ **มงกุฎพระเจ้า** นั่นเอง

ทั้งนี้ทั้งนั้นเรื่องราวที่กล่าวมา ไม่มีหลักฐานที่แน่ชัด ทั้งหมดเป็นเพียงเรื่องที่เล่าลือกันมาตั้งแต่สมัยพระพุทธรูปเจ้าหลวง รัชกาลที่ 5 และมีการเล่าสืบทอดต่อกันมา อันมีความเกี่ยวข้องกับพระบรมรูปทรงม้าที่ลานพระราชวังดุสิต

² อาจารย์ญาณโชติ[นามแฝง], คัมภีร์ไสยศาสตร์ ฉบับสมบูรณ์, กรุงเทพฯ : เจริญรัตน์การพิมพ์, 2539.

³ หลวงปู่เอี่ยม วัดหนึ่ง บางขุนเทียน [Online] Available <http://anchalit.multiply.com/photos/album/9/9>